

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 55. Ejus Evangelium, & Epistolæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Ecclesiæ restituisset, illustre poenitentiae ^{Sæculum I.}
 exemplum. ^{A. C. 97.}

Venatori, ajunt, aliquando S. Joannem occurrisse, perdicem manu gestantem, & volucrem blande demulcentem; ^{Cass. Coll. 24. c. 21.}
 ille summopere miratus, tam vanam occupationem viro tanto esse, continere se non potuit, quin suam admirationem proderet; huic S. Joannes: *Quid manutenes? arcus est*, respondit ille: *Quare non semper servas intentum?* Ideo, respondit iterum venator; *quia vigorem perderet*; ergo, ait Apostolus: *mi juvenis!* ^{Apoll. apud Euf. I. hist. c. 18.}
mali mihi etiam ne verteris, si spiritui meo relaxationem concedo, ut postmodum utilius intendatur. Multa S. Joannes Ephesi perpetravit miracula, & inter alia mortuum resuscitavit; quæ miracula præstigiarum Apollonii Thyanaei erant antidotum. ^{Sozom. 7. hist. c. 26.}

§. LV.

Evangelium S. Joannis, & ejus Epistolæ.

Ephesi etiam, cum jam esset senex, S. Apostolus suum Evangelium scripsit, ^{Iren. l. 3. c. 1. Hier. Scrip. Euf. III. hist. c. 24.}
 erat enim nonagenario major, & hucusque non nisi viva voce Ecclesias instruere voluerat, nec prius id ei venit in mentem, quam precibus plurimorum Episcoporum Asiæ, & multarum Ecclesiarum ^{Epiph. hæ. 51. n. 12. Epiph. hæ. 30. n. 3.}
 legatio,

Sæculum I.
A. C. 97.

legationibus ad idipsum fuisset coactus. Antequam inciperet, orationem, & jejunium publicum indixit. Propositum sibi maxime in Evangelio habuit, hæreticos velut Ebionem, & Cerinthum, Jesu Christi Divinitatem negantes, confutare, & prima Prædicationis ejus tempora, S. Joannis Baptistæ captivitatem præcedentia, explicare. Græce scripsit, nempe illius Regionis idiomate.

Possid. in
Indic.
Aug. c. 9.

Contra eosdem errores suas etiam scripsit Epistolas, eodem ferme tempore, id est, paulo ante vitæ suæ finem. Prima non uni Ecclesiæ sed pluribus scripta est, & olim Parthorum nomen præferebat, tanquam ad eos directæ, sive quod S. Joannes illis Evangelium annuntiaverit, sive quod Judæis conversis, & in Parthorum Imperio dispersis scripserit; sicut S. Petrus illis, qui in Ponto, & Galatia dispersi erant, scripserat.

1. Jo. 2. 18.

S. Joannes Epistolam hanc ita exorditur: *Quod fuit ab initio, quod vidimus oculis nostris, quod consideravimus, quod manibus nostris contrectavimus de Verbo vitæ, quod vidimus, & audivimus, hoc vobis annuntiamus. Deinde: Filii mei charissimi! ultima instat hora, & sicut audivistis, Anti-Christus venit, & jam nunc plures Anti-Christi dantur; exiverunt ex nobis, sed non pertinebant ad nos. Et inferius: Quis est meadax, nisi ille,*

2. 22.

ille, qui dicit, quod *JESUS* non sit *Chri-* Saculum I.
A. C. 97.
stus; talis est *Anti-Christus*. *Quis-*
cunque Filium negat, neque Patrem habet.
Vos vero, quod audivistis ab initio, hoc
retineatis. Et iterum: *Chari filii!* no- 4. I.
lite credere omni spiritui, sed probate spi-
ritus, ut cognoscatis, an ex Deo sint,
multi enim Pseudo-Prophetæ apparue-
runt in mundo. *Omnis Spiritus, qui con-*
fitetur, JESUM Christum in carne ve- Joannes E-
vangelista.
nisse, ex Deo est, & omnis Spiritus, qui
JESUM dividit, non est ex Deo; & hic
est Anti-Christus, de quo audistis, quod
venturus sit, & ipse in mundo jam est.
 Subjungit deinde Apostolus: *Quiscun-*
que confessus fuerit, JESUM esse Filium 4. 5.
Dei, Deus manet in eo, & ipse in Deo.
 Et infra: *Quiscunque credit, JESUM esse*
Christum, ipse ex Deo natus est. Tum- 5. 10.
que: Qui credit in Filium Dei, testimo-
nium Dei in se habet, qui non credit in
Filium, Deum mendacem facit, eo quod te-
stimonio, quod Deus dedit Filio suo, non
credat. Talia dicit S. Joannes in prima
 Epistola.

Secunda cuidam Dominæ, cui nomen
Electa, & filiis ejus inscripta est; primo
 congratulatur, quod in veritate, & Do-
 ctina, quam ab initio acceperant, per-
 manserint; Nam multi, inquit: *Seducto-* 2. Joan. 7.
res in mundo apparuerunt, qui JESUM
Christum venisse in carne non confiten-
tur;
 Hist. Eccles. Tom. I. A a

Sæculum I.
A. C. 97.

10.

tur; talis Seduc̃tor est, & Anti-Christus. Et deinde; si quis venit ad vos, & hanc Doctrinam, id est, Doctrinam Jesu Christi, non affert, in domum vestram ne recipiatis, nec dicatis ei: Ave; qui enim dicit ad eum: Ave; de malis ejus operibus participat. Plura adhuc essent, quæ vobis scriberem, sed nolui ea papyro, & atramento concredere. Spero enim brevi ire ad vos, & illa coram loqui, ut gaudium vestrum sit plenum. Filii Sororis tuæ Electæ salutant te.

3. Joan. 6.

12.

Tertia S. Joannis Apostoli Epistola ad quemdam nomine Cajum dirigitur, quem ob constantiam in fide, & charitatem in fratres externos laudat; *Hujus charitatis, inquit: testimonium reddiderunt in præsentia Ecclesiæ, & bonum opus egisti, quod eis charitate Deo digna subveneris, hoc enim iter pro ejus Nomine susceperunt, nec a Gentilibus quidquam accipiunt. Ejusmodi ergo fratres recipere debemus, ut in bonum veritatis cooperemur. Fortasse scripsissem Ecclesiæ, sed a Diotrephæ, qui primam sedem inter eos ambit, non recipimur; ideo, cum venero, commonefaciam eum propter opera sua, & sermones malignos contra me; nec sufficit ei, quod ipse fratres non recipiat, sed etiam ab aliis recipi prohibet, & Ecclesia ejicit. Subjungit Apostolus: Omnes, & ipsa veritas testimonium De-*
metrio

metrio reddunt. Tum in hunc modum Sæculum I.
A. C. 97.
claudit Epistolam: *Multa habebam, quæ tibi scriberem, sed nolui uti atramento, & calamo; quia brevi te videre spero, nosque viva voce collocuturos. Pax sit tecum. Amici nostri te salutant. Amicos nostros nominatim saluta.* In his duabus ultimis S. Joannes seipsum non aliter nuncupat, quam Senio-rem, aut Presbyterum; nam vox Græca *Presbyteros*, unum, & alterum significat.

Hoc ultimo vitæ tempore S. Joannes Hier. in Gal.
vix inter Discipulorum manus in Eccle-6. 10. l. 3.
siam ferri poterat, ubi viribus ad longio- Id. de Scrip.
rem sermonem deficientibus, pauca tantum hæc verba in quolibet conventu proferebat: *Charissimi filii! diligite alterutrum.* Tandem Discipulos tædium cœpit, quod eadem semper audirent, dixeruntque: *Magister! quare hoc solum semper repetis?* quibus Apostolus: *Quia Præceptum Domini est, & si id solum adimpleatur, sufficit.* Obiit anno post Annus 99.
Passionem sexagesimo octavo, Jesu Christi nonagesimo nono, & prope Ephesum sepultus est. Evangelium ejus, & tres Epistolæ inter sacras Scripturas, Spiritu Dei dictatas, ordine temporis sunt ultimæ; nisi forte S. Judæ Epistola posterior sit; nam post aliorum Apostolorum mortem scripta fuisse videtur. Jud. 18.

Sæculum I.
A. C. 97.

§. LVI.

Epistola S. Judæ.

*Tert. de cul.
fem. lib. c. 3.*

*Hier. in Tit.
1. 12.*

Jud. 12.

Epistolæ S. Judæ eadem est materia, & ejusdem Doctrinæ substantia, quam secunda S. Petri continet; utraque enim adversus eosdem hæreticos, scilicet Nicolaitas, & similis farinae homines scripta est. In ea mentio fit de pugna S. Archangeli Michaelis contra Dæmonem, propter corpus Moysis; de hac pugna memorat liber quidam Apocryphus, cui titulus est: Raptus Moysis. In hac Epistola citatur etiam textus illius libri, qui nomen Patriarchæ Enoch, si ab Adamo numerare incipias, ordine septimi, præferebat. Idem libri, a quibusdam antiquissimorum Patrum citati, inveniuntur; quod autem a sancto Juda adducantur, ex eo concludere non licet, illos ab ipso tanquam divina Auctoritate scriptos, approbari, cum S. Paulus etiam loca ex Poëtis prophanis adduxerit; sed tantummodo Spiritus S. quasdam veritates in illis libris contentas nobis manifestare voluit, quapropter reliquis, ibidem contentis, nulla accedit auctoritas. S. Judas in hac Epistola de supra dictis *Agapes*, seu conviviiis charitatis, post S. Cœnam haberi solitis, quæ hæretici, quos oppugnat, suis dissolutionibus depravabant mentionem facit. S. Judas Apostolus Thadæus, seu Lebeus